Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pdestinatio q̃ ñ mutat ñ pdestinat. nisi sicut est in pscientia.
Et quēadmodū qd̃ pscit. licet in ētinitate sit immutabile. tam̃
in tēpore aliq̃ndo ante q̃ sit mutari potē. ita pomia ē de p
destinatione. Patet q̃ ex his q̃ dicta s̄ si bene ꝯsiderent. qa nec
pdestinatio excludit liberū arbitriū. nec liberū arbitriū
aduersat pdestinationi. Siq̃dē omia illa q̃b' sup̄ monstrauim'
liberū arbitriū pscientie ñ repugnare part̄ ostendunt p
destinationi ēcordare illud. Non q̃ rationabilit̄ q̃ens aliq̃d
ētangit opante spontanea uoluntate. uelud cū homo homi
ni facit iniuriā. ut cū ab illo occidit. q̃dā clamant dicentes.
sic pscitū ē pdestinatū erat a dō. ē ido necessitate factū ē. nec
alit̄ fieri potuit. qppe nec q̃ aliū iniuria irritauit. nec qui se
uindicauit hoc fecit necessitate s; sola uoluntate. q̃ si ñ spon
te uoluisset. neut̄ qd̃ fecit fecisset. xxxviii.

PLACET ETIAM addere hi eduas q̃stiones. qa ē ipse
respiciunt ad liberū uoluntatis arbitriū. Quert̄ q̃ si fi
des sit in nra potestate sita. Qd̃ facilē uidebim' siqd̃ sit potes
tas. prī aliq̃nto pspererim'. Duo q̃dā s̄ uelle ē posse. Unde
nec q̃ uult potē ētinuo. nec q̃ potē ētinuo uult. qa sic uolum'
qd̃ ñ possum'. sic etiā possum' qd̃ nolum'. Abeo aut̄ qd̃ ē uelle uo
luntas. a posse potestas nom̄ accepit. Sic q̃ q̃ uult habē uolun
tatē. ita potestatē q̃ potē. S; ut potestate aliq̃d fiat. uoluntas
aderit. Hā quēadmodū si potestas absit. frustra uoluntas aderit.
ita deficiente uoluntate ne aggredit q̃dē q̃sq; qd̃ ñ uult. Omis
q̃ potestas sequit̄ uoluntatē. Cū enī dico qa possū loq̃ ut am
bulare. subaudit̄ si uolo. Si enī subintelligit̄ uoluntas ñ ē po
testas s; necessitas. Hā cū dico qa nolens possū thi aut uinci. ñ ē
mea potestas s; necessitas ē alterī potestas. qppe ñ ē aliud. possū
thi ut uinci. q̃ alī me there ut uincere potē. possum' itaq; hac